

Sygn. akt II Ka 804/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Marka Kempki

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2021 r.

sprawy **Ł. L.** i **M. Z.**

oskarżonych z art. 279 § 1 kk i inne

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 15 lipca 2020 r. sygn. akt II K 937/17

I. w zaskarżonej części wyrok zmienia w ten sposób, że:

- rozwiązuje orzeczone wobec M. Z. i Ł. L. kary łączne pozbawienia wolności;
- z ciągu przestępstw przypisanych M. Z. eliminuje czyn z pkt 36 aktu oskarżenia i oskarżonego uniewinnia od popełnienia tego czynu;
- M. Z. i Ł. L. uniewinnia od czynu przypisanego im w pkt II wyroku;
- orzeczoną wobec M. Z. w pkt I wyroku karę pozbawienia wolności obniża do 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy;
- na podstawie art. 85§1 kk w zw. z art. 91§2 kk orzeczone wobec M. Z. kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- uchyla nałożony na oskarżonego M. Z. obowiązek naprawienia szkody orzeczonej wobec K. W., D. R. i G. M.;
- orzeczoną w pkt XII wyroku wobec Ł. L. karę pozbawienia wolności obniża do 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy;
- orzeczoną w pkt XV wyroku wobec Ł. L. karę łączną pozbawienia wolności obniża do 3 (trzech) lat;
- uchyla nałożony na oskarżonego Ł. L. obowiązek naprawienia szkody orzeczonej wobec G. M.;

II. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. K. 619,92 zł (w tym 115,92 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym w stosunku do oskarżonego M. Z.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. P. 619,92 zł (w tym 115, 92 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym w stosunku do oskarżonego Ł. L.;

V. zasądza od M. Z. i Ł. L. na rzecz Skarbu Państwa po 400 zł opłaty za obie instancje oraz obciążą ich wydatkami postępowania odwoławczego po 629,92 zł.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 804/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 15lipca 2020 r. sygn. akt II K 937/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,	

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
	<p>Obraza przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. polegającą na:</p> <p>a) nienależytym rozważeniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i odmówieniu waloru wiarygodności</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

wyjaśnieniom oskarżonego Ł. L. złożonym przed Sądem, w których nie przyznał się do popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt: 4, 6, 7, 8, 10, 12, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 28, 29 aktu oskarżenia, zaś oparciu się przez Sąd wyłącznie na jego wyjaśnieniach z postępowania przygotowawczego oraz na eksperymencie procesowym z udziałem oskarżonego Ł. L., w sytuacji gdy w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Sądem w dniu 17 stycznia 2018 roku (potwierdzonych podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 25 maja 2018 roku) wytłumaczył on zmianę swojego stanowiska w sprawie, a mianowicie, że wcześniejsze wyjaśnienia nie były przez niego złożone w sposób dobrowolny, podobnie jak to miało miejsce w przypadku eksperymentu procesowego, co skutkowało przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, skutkującym jej dowolnością;

b) bezkrytycznym obdarzeniu walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego M. Z. z postępowania przygotowawczego, w sytuacji gdy w wyjaśnieniach tych widoczna jest próba przeniesienia odpowiedzialności za zarzucane mu czyny na współoskarżonego Ł. L. oraz ma on interes w tym, aby umniejszyć swoją rolę w zarzucanych mu przestępstwach;

c) oparciu rozstrzygnięcia w zakresie winy oskarżonego Ł. L. na wyjaśnieniach oskarżonego M. Z. z postępowania przygotowawczego i pominięciu wyjaśnień M. Z. złożonych na rozprawie w dniu 25 maja 2018 roku, w których nie potwierdził on swoich wyjaśnień z postępowania przygotowawczego,

	wskazując że podczas przesłuchania był pod wpływem amfetaminy.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Z uwagi na fakt, że wniosek o uzasadnienie wyroku złożony został jedynie przez prokuratora i obrońcę Ł. L., Sąd Okręgowy ograniczył treść uzasadnienia do ustosunkowania się do zarzutów i wniosków apelacji obrońcy Ł. L. i wskazania przyczyn zmiany wyroku w odniesieniu do M. Z..</p> <p>W generalnej większości ustalenia w przedmiotowej sprawie zostały poczynione w oparciu o wyjaśnienia oskarżonych i to zarówno, tych których sprawa aktualnie była rozpoznawana (M. Z., Ł. L., D. L.), jak i tych których sprawy zostały wyłączone do odrębnego postępowania. Dotyczy to w szczególności wyjaśnień składanych na etapie postępowania przygotowawczego, gdzie oskarżeni w zdecydowanej większości przyznawali się do stawianych im zarzutów. Szczególną wartość dowodową miał eksperyment procesowy przeprowadzony z udziałem oskarżonego Ł. L., kiedy oskarżony ten, na samym początku postępowania przygotowawczego, wskazywał towarzyszącym policjantom kolejne miejsca włamań do domków letniskowych dokonywanych wspólnie z M. Z.. Wprawdzie apelacja obrońcy zarzucała i podnosiła, że na późniejszym etapie postępowania przed sądem oskarżony odwołał swoje wyjaśnienia twierdząc, że miejsca poszczególnych włamań były mu sugerowane, a nawet wskazywane przez funkcjonariuszy</p>		

policji, zasadnie jednak Sąd I instancji tym odmiennym depozycjom nie dał wiary słusznie uznając, że są one wynikiem przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Zresztą nawet na początku procesu oskarżony nie kwestionował swojej winy w zakresie wszystkich zarzuconych czynów deklarując nawet gotowość dobrowolnego poddania się karze, a odstąpił od tego w sytuacji gdy nie został uchylony wobec niego areszt tymczasowy, co świadczy dodatkowo o koniunkturalnym podejściu przez niego do składanych wyjaśnień, których treść zmieniał w okresie późniejszym aby osiągnąć zaplanowany cel. Biorąc pod uwagę „kryminalne doświadczenie” oskarżonego nie sposób przypuszczać aby w trakcie pierwszych przesłuchań działał pod wpływem stresu i presji ze strony policjantów, i wierzył ich zapewnieniom, że pomimo tak znacznej ilości potwierdzonych przestępstw i uprzedniej wielokrotnej karalności będą stosowane wobec niego wolnościowe środki zapobiegawcze. Doskonale musiał zdawać sobie sprawę, że w przyszłości – zwłaszcza przy specyfice przestępstw jakim są włamania do altan ogrodowych i domków letniskowych (dokonywane często seryjnie nocą i w krótkim czasie) wyjaśnienia, w których przyznał się do sprawstwa poszczególnych czynów będą istotnym dowodem obciążającym i na pewno nie tworzył by tego samooskarżenia, gdyby faktycznie nie poczuwał się do winy. Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że odmienne w treści wyjaśnienia składane przed sądem, w których nie przyznawał się do popełnienia większości zarzuconych mu czynów były spowodowane dążeniem do

pomniejszenia winy i polepszenia swojej sytuacji procesowej.

Należy nadto mieć na względzie, iż wyjaśnienia Ł. L. nie są jedynym dowodem jego winy. Na etapie postępowania przygotowawczego obszernie wyjaśnienia składał M. Z. wskazując na szereg włamań dokonanych z Ł. L.. Wprawdzie i ten oskarżony w postępowaniu sądowym w znacznej części odwołał swoje wyjaśnienia kwestionując sprawstwo większości zarzuconych mu czynów, jednakże tak jak w przypadku Ł. L. było to – jak słusznie uznał Sąd Rejonowy ukierunkowane na uniknięcie, albo co najmniej umniejszenie odpowiedzialności karnej. Dotyczy to również jego wyjaśnień z rozprawy z dnia 25 maja 2019 r., w których odwołał swoje depozycje z postępowania przygotowawczego, rzekomo składane wskutek zażycia amfetaminy. Obdarzając generalnie wyjaśnienia M. Z. składane w postępowaniu przygotowawczym Sąd Okręgowy zauważa, że do jednego z czynów (zarzucony w akcie oskarżenia pod pkt 36) oskarżony konsekwentnie się nie przyznawał. I tak na k. 1775 i 1938 kwestionował dokonanie włamania na szkodę R. i B. N., dlatego przy braku innych dowodów wskazujących w tym zakresie na winę tego oskarżonego, Sąd Odwoławczy uniewinnił M. Z. od popełnienia tego czynu.

Podobnie Sąd Okręgowy nie znalazł dowodów winy w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym M. Z. i Ł. L. w pkt 29 popełnionego na szkodę G. M.. W żadnych bowiem wyjaśnieniach oskarżeni nie przyznali się wprost do popełnienia tego czynu. Wprawdzie na k. 85 Ł. L. składa wyjaśnienia, które mogą dotyczyć kradzieży

<p>dokonanej na szkodę G. M. jednak nie ma w tej kwestii pewności. Dlatego, biorąc dodatkowo pod uwagę fakt, że pokrzywdzony wśród zabezpieczonych dowodów nie rozpoznał skradzionych mu rzeczy (k. 1856) należało uznać, że zachodzą co do popełnienia tego czynu nie dające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z art. 5 § 2 kpk winny zostać rozstrzygnięte na korzyść oskarżonych. Skutkowało to uniewinnieniem od tego czynu, przy czym Sąd Okręgowy błędnie w odniesieniu do obu oskarżonych wskazał pkt II wyroku, który dotyczy jedynie M. Z., ponieważ został on Ł. L. przypisany w pkt XIII.</p>		
Wniosek		
<p>Z przyczyn wskazanych powyżej uwzględnione zostały zawarte w obu apelacjach wnioski o uniewinnienie w odniesieniu do czynów z pkt 36 aktu oskarżenia oraz przypisanych w pkt III (M. Z.) i w pkt XIII (Ł. L.)</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
	Zarzut	
	<p>Obrazy przepisów postępowania mający wpływ na treść orzeczenia</p> <p>orzeczenia, a to art. 201 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez ustalenie wysokości</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>szkody (wartości utraconego lub zniszczonego mienia) na opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości niż. J. S., w sytuacji, gdy opinia ta jest niepełna, niejasna i nierzetelna, a jej poprawność jest nieweryfikowalna;</p> <p>obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii nowego biegłego z zakresu wyceny ruchomości, w sytuacji, gdy dotychczasowa opinia wbrew zapatrywaniom Sądu jest niepełna, niejasna, nierzetelna, a w konsekwencji jest nieweryfikowalna;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania za zasadne zarzutów zawartych w pkt II i III apelacji obrońcy oskarżonego Ł. L..</p> <p>Przede wszystkim zaznaczyć należy na trudności dowodowe, jakie napotkał Sąd meriti przy ustalaniu realnej wartości skradzionych rzeczy. Niewątpliwie miały one dla pokrzywdzonych głównie wartość sentymentalną, która biorąc pod uwagę znaczny przeważnie ich stopień zużycia odbiegała od ich wartości rynkowej. Dlatego, w celu weryfikacji w tym zakresie twierdzeń pokrzywdzonych niezbędny był obiektywny dowód w postaci opinii biegłego z zakresu szacunku ruchomości. W ocenie Sądu Odwoławczego biegły wywiązał się z postawionego mu zadania i w oparciu o</p>		

dostępny materiał dowodowy i obiektywne kryteria wskazał – przynajmniej szacunkową wartość poszczególnych skradzionych przedmiotów. Podnieść należy, iż wycena biegłego, i to niekiedy znacznie z korzyścią dla oskarżonych odbiegała od wartości podawanych przez pokrzywdzonych, a wszystkie wątpliwości w tym zakresie były rozstrzygane z korzyścią dla podsądnych.

Dlatego nie można się zgodzić z zarzutem obrony o naruszeniu przez sąd meriti art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 201 kpk, albowiem brak podstaw do uznania, że zachodzi sytuacja o jakiej mowa w drugim z przywołanych przepisów tzn., że opinia jest niepełna, niejasna albo wewnętrznie sprzeczna. Co więcej, biorąc pod uwagę, że od popełnienia przestępstw upłynęło kilka lat, wątpliwym jest aby przynajmniej w całości, wykonanie opinii było w ogóle możliwe. Niewątpliwie bowiem stan wycenianych przedmiotów uległ pogorszeniu lub ich właściciele w ogóle się ich pozbyli. Tak więc i tak potencjalny biegły opierałby się na opisie tych przedmiotów zawartych w zeznaniach pokrzywdzonych i protokołach oględzin.

Wniosek

O uniewinnienie w zakresie czynów z pkt 4. 6. 7. 8, 10, 12, 20, 21-25, 28, 29

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Zarzut

Rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec oskarżonego Ł. L. kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz kary łącznej w wymiarze 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru i niewystarczającym uwzględnieniu okoliczności przemawiających za orzeczeniem kar łagodniejszych.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Zarzut ten, jako jedyny w apelacji obrońcy Ł. L., uznać należało za zasadny.

Wobec tego oskarżonego, jako kara łączna pozbawienia wolności orzeczona została kara 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na co składały się kary jednostkowe w wysokości odpowiednio 3 lata i 6 miesięcy, 4 miesiące oraz 5 miesięcy. W ocenie Sądu Okręgowego, można zgodzić się z zarzutem skarżącej, iż pierwsza z przywołanych wyżej kar razi swoją surowością. Faktem jest, iż oskarżonemu przypisano w sumie 28 kradzieży z włamaniem popełnionych w warunkach art. 64 § 1 kk. Należy jednak z drugiej strony pamiętać, iż doszło

do nich w warunkach art. 64 § 1 kk i to w krótkim odstępie czasu, niekiedy w trakcie jednego działania przestępczego, a wszystkie skierowane były przeciwko jednemu dobru chronionemu prawem jakim jest mienie. Dlatego biorąc pod uwagę podniesione wyżej okoliczności uznać należało, iż karą odpowiednią do nich będzie kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dokonując wymiaru kary łącznej Sąd Okręgowy miał na względzie przytoczone już wyżej względy, ale jednocześnie, że przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii godziło w inne już rodzajowo dobro, jakim jest zdrowie ogółu społeczeństwa. Przesądziło to o zastosowaniu przy łączeniu kar jednostkowych zasady asperacji i orzeczeniem jako kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Wprawdzie apelacja obrońcy M. Z. nie zawiera zarzutu rażącej niewspółmierności kary (w apelacji zawarte były jedynie zarzuty obrazy przepisów postępowania oraz błędu w ustaleniach faktycznych), niemniej z uwagi na treść art. 433 § 1 kpk i art. 447 § 1 kpk w sytuacji, gdy kwestionowana była wina kontroli instancyjnej podlegało zawarte w wyroku rozstrzygnięcie o karze. Biorąc pod uwagę analogiczne okoliczności, jak wskazane wyżej w odniesieniu do Ł. L. (popelnienie wszystkich kradzieży z włamaniem w warunkach ciągu przestępstw, w krótkim okresie czasu, często w wyniku jednego ciągłego działania przestępczego), zdaniem Sądu Okręgowego, karą adekwatną za popelnienie czynu przypisanego w pkt I-ym wyroku będzie kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności. Orzekając karę w takim wymiarze należało uwzględnić, iż z jednego czynu jednostkowego (z pkt 36 aktu oskarżenia) oskarżony został uniewinniony. W tej sytuacji, uwzględniając również fakt, że M. Z. uniewinniony został także od popełnienia czynu z pkt II-ego wyroku, zaszła potrzeba wymiarze nowej kary łącznej na którą składały się kary jednostkowe: 3 lata i 6 miesięcy, 8 miesięcy oraz 7 miesięcy. Uwzględniając, że czyny za które je orzeczono zostały popełnione w tym samym czasie, a z drugiej strony, że godziły w różne dobra prawne (mienie i ochrona zdrowia społeczeństwa) uzasadnione było zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji, co skutkowało orzeczeniem kary 4 lat i 6 miesięcy

Wniosek

O orzeczenie kar jednostkowych w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz kary łącznej zastosowaniem zasady absorpcji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wskazane zostały we wcześniejszej części uzasadnienia.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wskazany we wcześniejszej części uzasadnienia	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	
Zwiążle o powodach zmiany	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Z uwagi na orzeczenie bezwzględnych kar pozbawienia wolności Sąd Okręgowy uznał, że oskarżeni nie są, z uwagi na brak dochodów i majątku, kosztów tych uiścić.

7. PODPIS